

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018201174
Dátum vydania rozhodnutia: 23. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018201174.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: V. D. J., narodený XX.XX.XXXX, bytom N. XX/XX, N., B. L., právne zastúpený: V4Legal, s.r.o. so sídlom Tvrdého 4, Žilina, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 34931-3/2018-BA zo dňa 05.06.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 43Sa/17/2019-140 zo dňa 05.10.2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 43Sa/17/2019-140 zo dňa 05.10.2020 podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutie žalovanej č.34931-3/2018-BA z 05.06.2018, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Trnava č. 700-0412546817-GC04/17 zo dňa 05.12.2017, ktorým predpísala samostatne zárobkovo činnej osobe za obdobie január 2009 - december 2009, január 2010 - december 2010, január 2011- december 2011 a január 2012 poistné na nemocenské poistenie v sume 512,59 eur, poistné na starobné poistenie v sume 2 099,14 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 698,87 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 374,40 eur, spolu v sume 3 685,00 eur. Neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu bola príloha. Správny orgán I. stupňa vo svojom rozhodnutí deklaroval, že žalobcovi povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnej osoby vzniklo dňa 1. júla 2008 a zaniklo dňa 31. januára 2012. Žalobca proti týmto rozhodnutiam odvolanie nepodal. vzhľadom k tomu, že žalobcovi od 4.10.2007 do 31.12.2012 bola určená slovenská legislatíva, príjmy žalobcu z vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti za roky 2007-2010 sa považovali za

príjmy dosiahnuté na území Slovenskej republiky. Žalobcovi bolo poistné ako samostatne zárobkovo činnnej osobe predpísané v súlade so zákonom a nariadením rady (EHS) č. 1408/71 zo dňa 14. júna 1971 a základným nariadením.

2. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že právne postavenie žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby bolo predmetom samostatného konania. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava, číslo: 108-68/2017-TT zo dňa 19.09.2017 bolo určené, že u žalobcu samostatne zárobkovo činnnej osoby vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 01.07.2008 na území SR. Ďalším rozhodnutím číslo 108-69/2017-TT zo dňa 19.09.2017 Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava rozhodla, že žalobcovi samostatne zárobkovo činnnej osobe zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie dňa 31.12.2012 na území Slovenskej republiky. Proti rozhodnutiam žalobca odvolanie nepodal a tieto nadobudli dňa 21.11.2017 právoplatnosť. Právoplatné rozhodnutia sú právne záväzné, nezmeniteľné a spôsobujú právne účinky, čo znamená, že týmito rozhodnutiami bol upravený status žalobcu na účely sociálneho poistenia, a preto nemôže byť opätovne posudzovaný v následnom konaní. Správny súd taktiež poukázal na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava číslo 700-0412546717-GC04/17 zo dňa 05.12.2017, vo veci predpísania poistného za obdobie júl 2008 až december 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2017.

3. V súvislosti s nariadením (ES) Európskeho parlamentu a rady č. 883/2004 z 29.04.2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a rady č. 988/2009 zo dňa 16.09.2009 a jeho vykonávacieho Nariadenia č. 987/2009 zo dňa 16.09.2009, na ktoré sa žalobca odvolával sa uplatňujú v oblasti sociálneho zabezpečenia až od 01.05.2010. Na základe týchto nariadení sa určuje uplatniteľná legislatíva, ktorá sa vzťahuje v oblasti sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a samostatne zárobkovo činnné osoby počas výkonu ich činnosti v rámci štátov Európskej únie až od 01.05.2010, kedy vstúpili do platnosti. Správny súd konštatoval, že žalobca o uplatnenie Nariadenia č. 883/2004 pri určení uplatniteľnej legislatívy od 01.05.2010 nepožiadaval. Pokiaľ by aj požiadaval, tak podľa nariadenia by naďalej podliehal právnym predpisom Slovenskej republiky, čo vyplýva z článku 13 ods. 3 tohto nariadenia. Rovnako ako pri aplikácii základného nariadenia, je pri aplikácii Nariadenia č. 883/2004 sa na osobu, ktorá vykonáva činnosť zamestnanca a činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby v odlišných členských štátoch, vzťahuje legislatíva členského štátu, v ktorom vykonáva činnosť zamestnanca. Taktiež podľa čl. 13 ods. 5 Nariadenia č. 883/2004 by sa celý príjem žalobcu, získaný z činnosti samostatne zárobkovo činnnej osoby považoval za príjem, ktorý získal na území SR. Vyplýva to aj z čl. 5 Nariadenia č. 883/2004, ktorý upravuje rovnocennosť zaobchádzania pri dávkach, príjmoch, faktoch alebo udalostiach. Znamená to, že príjmy z činnosti samostatne zárobkovo činnnej osoby, ktoré dotknutá osoba dosiahla v inom členskom štáte ako štáte, ktorého legislatíva sa na túto osobu uplatňuje, sa považujú za príjmy dosiahnuté z výkonu činnosti samostatne zárobkovo činnnej osoby na území dotknutého štátu, t.j. štátu určenia. Záverom konštatoval, že príjem, dosiahnutý v inom členskom štáte, v danom prípade v Poľskej republike sa v súlade s čl. 5 (b) nariadenia č. 883/2004 zohľadní, ako keby sa stal na území štátu určenia (v danom prípade v Slovenskej republike). Argumenty, ktoré žalobca v správnej žalobe uviedol, že prácu na území SR nevykonával ako samostatne zárobkovo činnná osoba ale v pracovnoprávnom vzťahu neboli relevantné, nakoľko o otázke trvania poistenia ako samostatne zárobkovo činnnej osoby bolo právoplatne rozhodnuté.

4. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval námietky žalobcu za nedôvodné a správnu žalobu podľa §190 SSP zamietol.

5. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

II.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

7. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§440 ods. 1 písm. g/ SSP).

8. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že nie je sporný žalobcov status ako samostatne zárobkovo činné osoby. Správnu žalobou napadol právny režim, ktorý sa aplikuje na dosiahnuté príjmy z podnikateľskej činnosti podľa čl. 14d (5) bod 1 nariadenia rady (EHS) č. 1408/71 zo dňa 14.06.1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstiev. Pre úplnosť poukázal aj na to, že keby krajský súd mal za to, že dlžné poistné plnenie určené žalovanou v jeho napadnutom rozhodnutí vychádzalo správne a nepopierateľne zo skutočností, že na žalobcu je potrebné vo vzťahu k predpísanej sume dlžného poistného pozerat' ako na samostatne zárobkovo činnú osobu v zmysle príslušných slovenských právnych predpisov, z právneho hľadiska je takáto právna interpretácia nedostatočná.

9. Poukázal na to, že krajský súd vychádzal pri svojom rozhodovaní zo skutkového stavu, že žalobca bol od 04.10.2007 do 31.01.2012 zamestnancom spoločnosti S. - V. F. D. a súčasne bol v tomto období oprávnený na výkon samostatnej zárobkovej činnosti na území Poľskej republiky. V Sociálnej poisťovni bol žalobca registrovaný ako povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba od 01.10.2008 do 31.01.2012. Sociálna poisťovňa, ústredie dňa 21.01.2014 vydala potvrdenie o uplatniteľnej legislatíve (formulár E 101), podľa ktorého sa na účastníka konania v oblasti sociálneho zabezpečenia od 04.10.2007 do 31.01.2012 vzťahujú právne predpisy Slovenskej republiky. Žalobca bol od 04.10.2007 zapísaný v evidencii podnikateľskej činnosti vedenej primátorom Mesta Kraków pod evidenčným číslom 5519/2007, pričom z podnikateľskej činnosti dosahoval príjem, čo preukázal oznámením zo dňa 29.05.2015 a zo dňa 27.06.2015. V nadväznosti na uvedené podľa článku 6 bod 5 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 987/2009 zo 16.09.2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (vykonávacie nariadenie), podľa ktorého: „Inštitúcia určená za príslušnú a inštitúcia, ktorá predbežne vyplácala peňažné dávky alebo predbežne dostávala príspevky, v prípade potreby vyrovnávajú finančnú situáciu dotknutej osoby, pokiaľ ide o predbežne prijaté príspevky a predbežne vyplatené peňažné dávky, podľa potreby v súlade s hlavou IV kapitolou III vykonávacieho nariadenia“ pričom v spojení s čl. 73 bod 2 vykonávacieho nariadenia: „Inštitúcia, ktorá predbežne dostávala príspevky od právnickej alebo fyzickej osoby, vracia predmetné sumy osobám, ktoré ich zaplatili, až keď od inštitúcie určenej ako príslušná inštitúcia zistí výšku súm, ktoré jej patria podľa článku 6 ods. 4 vykonávacieho nariadenia. Na základe žiadosti, ktorú inštitúcia určená ako príslušná podá najneskôr do troch mesiacov od určenia uplatniteľných právnych predpisov“.

10. Žalobca vychádzajúc z ustanovenia vykonávacieho nariadenia, ktoré nahradilo nariadenie rady (EHS) č. 574/72 z 21. 03 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, dospel k názoru, že pred určením dlžnej sumy poistného je v zmysle citovaného článku vykonávacieho nariadenia nevyhnutné zistiť, aká suma poistného z príslušnej zárobkovej činnosti bola odvedená fyzickou osobou v druhom členskom štáte, ktorého predpisy sa na osobu nevzťahujú, ale na území ktorého vykonávala táto osoba za vymedzené obdobie zárobkovú činnosť. Až na základe tohto zistenia je možné určiť, či zistená suma odvedeného poistného v druhom členskom štáte je dostačujúca na pokrytie poistného plnenia, ktoré by táto istá osoba musela odvieť do slovenského systému verejného sociálneho poistenia, ak by túto činnosť bola vykonávala na území Slovenskej republiky ako štátu, ktorého legislatíva bola v oblasti sociálneho zabezpečenia vo vzťahu k tejto osobe za dotknuté obdobie určená ako rozhodná. Rozhodnutie žalovanej tak nespĺňa základné zákonné obsahové náležitosti v zmysle § 209 ods. 1 zákona o sociálnom poistení týkajúce sa riadneho zistenia skutkového stavu.

11. Rozsudok krajského súdu navrhol zrušiť a vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovanej a vec vrátiť žalovanej na ďalšie konanie.

III.

12. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila písomne podaním 29.12.2020 s tým, že sa žalobca opiera v kasačnej sťažnosti o dôvody, ktoré v konaní pred krajským súdom neuplatnil, t.j. kasačnú sťažnosť rozšíril len o skutočnosti, ktoré v správnej žalobe nenamietal. Ide o novoty, ktoré vzhľadom na § 441 SSP nemožno v kasačnej sťažnosti uplatňovať.

IV.

13. Vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobcovi dňa 11.01.2021 na vedomie.

V.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd príslušný podľa § 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) rozhodovať o kasačnej sťažnosti, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

14. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach;

18. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne;

19. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy;

20. Najvyšší správny súd zdôrazňuje, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej z 05.06.2018 č. 34931-3/2018-BA, ktorým žalovaná v celom rozsahu zamietla podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava z 05.12.2017, číslo: 700-0412546817-GC04/17, ktorým prvostupňový správny orgán predpísal samostatne zárobkovo činnnej osobe za obdobie od január 2009 - január 2012 poistné na nemocenské poistenie v sume 512,59 eur, poistné na starobné poistenie v sume 2 099,14 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 698,87 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 374,40 eur, spolu v sume 3 685 eur. Neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového orgánu je príloha. V danej veci bol žalobca v konaní pred súdom a pred kasačným súdom zastúpený advokátskou kanceláriou V4 Legal, s.r.o. so sídlom Tvrdeho 4, Žilina, na základe plnej moci z 12.07.2018 a zo dňa 25.11.2020.

22. Podľa § 438 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

23. Podľa § 441 SSP v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

24. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozsudku krajského súdu.

25. Úloha najvyššieho správneho súdu v prejednávanej veci spočívala v posúdení, či krajský súd správne vyhodnotil a prihliadol na všetky okolnosti vyúsťujúce do prijatia záveru o zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej z 05.06.2018 .

26. V konaní nebolo sporné, že žalobcom je fyzická osoba s bydliskom v Poľskej republike, ktorá zároveň bola od 04.10.2007 do 31.01.2012 v Slovenskej republike zamestnancom S. - V. F. D.. Medzi účastníkmi konania tiež nebolo sporné, že žalobca bol od 04.10.2007 zapísaný v evidencii podnikateľskej činnosti vedenej primátorom mesta Kraków pod evidenčným číslom č. 5519/2007.

27. Žalobca v rozhodujúcom období, t.j. v roku 2007, 2008, 2009 a 2010 dosiahol príjem zo samostatne zárobkovej činnosti, ktorý presiahol zákonom o sociálnom poistení v znení v rozhodnom období ustanovenú hranicu príjmu z podnikania, na základe ktorého mu vzniklo od 01.07.2008 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie podľa § 21 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktoré trvalo až do 31.12.2012. Výška príjmov za jednotlivé roky za rozhodujúce obdobie

vyplýva z oznámenia z 03.06.2015 a 03.07.2015. Medzi účastníkmi konania tiež nebolo sporné, že žalobca nadviazal vzťah sociálneho poistenia cezhraničného charakteru z dôvodu súčasného vykonávania činnosti v rôznych štátoch Európskej únie posúdiť a určiť príslušnosť k právnym predpisom sociálneho zabezpečenia vzťahujúcim sa na žalobcu.

28. V správnom konaní tak ako to z obsahu spisov vyplynulo bolo medzi účastníkmi sporné, či sa na žalobcu vzťahujú podľa slovenskej legislatívy všetky povinnosti vyplývajúce z právneho postavenia samostatne zárobkovo činnnej osoby, ako aj z právneho postavenia zamestnanca bez ohľadu na to, že príjem z činnosti samostatne zárobkovo činnnej osoby dosiahol výlučne na území Poľskej republiky. Žalobca potvrdil, že mu Sociálna poisťovňa vystavila „potvrdenie o uplatniteľnej legislatíve“ (formulár E 101), na základe ktorého sa na žalobcu v období od 04.10.2007 do 31.01.2012 vzťahovala legislatíva Slovenskej republiky. Legislatíva Slovenskej republiky, ako uplatniteľná legislatíva, bola určená podľa osobitných pravidiel základného nariadenia, keďže žalobca bol v uvedenom období zamestnancom na území Slovenskej republiky a samostatne zárobkovo činnou osobou na území Poľskej republiky. Podľa základného nariadenia sa v takomto prípade považuje celá zárobková činnosť dotknutej osoby, ako keby túto činnosť vykonávala na území členského štátu, ktorého práve predpisy boli určené ako uplatniteľné.

29. Podľa § 172 ods. 5 zákona o sociálnom poistení predmetom nedávkového konania je rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch, o poistnom v sporných prípadoch, príspevku na starobné dôchodkové sporenie¹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20170501.html>> v sporných prípadoch, o pokute, penále, povolení splátok dlžných súm poistného, príspevku na starobné dôchodkové sporenie,¹⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/461/20170501.html>> pokuty, penále, a o zaradení zamestnávateľa do nebezpečnej triedy.

30. Podľa § 144 ods. 1 veta prvá zákona o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa predpíše poistné fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume.

31. Z uvedenej právnej úpravy je zrejmé, že Sociálna poisťovňa rozhoduje o vzniku, prerušení, zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch a o predpísaní poistného v dvoch samostatných konaniach. V prípade žalobcu o vzniku a o zániku povinného dôchodkového poistenia a povinného nemocenského poistenia rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava „prvým“ rozhodnutím dňa 19.09.2017, č. 108-68/2017-TT a „druhým“ rozhodnutím č. 108-69/2017-TT tiež dňa 19.09.2017, ktorými deklarovala, že žalobcovi povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby vzniklo 01.07.2008 a zaniklo dňa 31.01.2012. Obe rozhodnutia nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.11.2017. Otázka vzniku a zániku povinného dôchodkového poistenia a povinného nemocenského poistenia žalobcu, preto bola uvedenými rozhodnutiami právoplatne vyriešená. Žalobca v zákonnej lehote žalobu o preskúmanie rozhodnutí o vzniku a o zániku poistenia nepodal, čím sa sám pripravil o možnosť preskúmať a zrušiť uvedené rozhodnutia súdom. Na právoplatné rozhodnutie o zániku povinného poistenia bol krajský súd povinný pri preskúmaní rozhodnutia o predpísaní poistného prihliadnúť (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/1/2015 z 28.09.2016).

32. Kasačný súd zdôrazňuje, že zákon o sociálnom poistení vymedzuje právomoc Sociálnej poisťovne vykonávať sociálne poistenie ako aj jej rozsah. Vzhľadom na to, že žalobca v rozhodujúcom období , t.j. v roku 2007, 2008, 2009 a 2010 dosiahol príjem zo samostatnej zárobkovej činnosti, ktorý presiahol zákonom o sociálnom poistení ustanovenú hranicu príjmu z podnikania, vzniklo mu od 01.07.2008 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie podľa § 21 ods. 1 zákona

o sociálnom poistení, ktoré trvalo až do 31.12.2012. S právnym názorom krajského súdu uvedeným v bodoch 17 až 19 odôvodnenia rozsudku sa preto kasačný súd stotožnil.

33. Pokiaľ žalobca namietal, že krajský súd predmetnú vec nesprávne právne posúdil (§440 ods. 1 písm. g/ SSP) najvyšší správny súd poukazuje na ustanovenie §441 SSP. Predmetom tohto kasačného konania bolo výlučne posúdenie, či krajský súd správne vyhodnotil a prihliadol na všetky okolnosti namietané v správnej žalobe vyúsťujúce do prijatia záveru o zamietnutí správnej žaloby krajským súdom podľa § 190 SSP. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd dospel k záveru o nedôvodnosti kasačnej sťažnosti, ktorú podľa § § 461 SSP zamietol.

34. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.